

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προτάσεων ὡς σημαίαν τὴν ἀντιπατερικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον «οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Φαναρίου»

Η ΑΘΗΝΑ ἤδη προπορεύεται στὶς οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὸ Φανάρι ἀκολουθεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δηλώνει, ὅτι ἀποδέχεται τὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920* καὶ εἶναι γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν αἰρετικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*

- ἀποτελεῖ τὸ κείμενο-βάσι τῆς αἵρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.
- θεμελιώνεται στὴν ἀντορθόδοξη *Βαπτισματικὴ Θεολογία*.
- προτείνει τὸν ἀντι-εκκλησιαστικὸν *Δογματικὸν Συγκρητισμὸν*.
- διακηρύσσει τὴν ἀντιπατερικὴν θεολογίαν τῆς *Κοινῆς Διακονίας*.
- προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ *Π. Σ. Ε. (Κοινωνία Ἐκκλησιῶν)*.
- προβλέπει τὴν *Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν*, ἡ ὁποία ἐφαρμόσθηκε τὸ

1924 καὶ διήρσε ἐορτολογικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους.

Τοιοτοτρόπως, ὁ κ. Χριστόδουλος ταυτίζει τὸ ὄραμά του μὲ τὸ ὄραμα τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1995, στὴν Γενεύη, διεκήρυξε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι πρέπει τὰ Μέλη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*

νὰ «ὀραματισθοῦν ἐν Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπιτρέπον τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἠθικόν, κοινωνικόν, ἱεραποστολικόν καὶ διακονικόν τομέα, ἀνεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὡς τοῦτο ὑπεγράμμιζε πρὸ ἐβδομηκονταπενταετίας ἤδη ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920».

♦ Μία σειρά σχετικῶν κειμένων θὰ καταδείξη τὴν ὀδυνηρὰ πρᾶγματι αὐτὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

Ἡ Πορεία πρὸς τὸν Πάπαν*

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐπιβεβαιώνει καὶ ἀναδεικνύει τὸ ἐγκαινιασθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδίου
*«περιπαθὲς εἰδύλλιον μακρᾶς πνοῆς μεταξὺ
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Βατικανοῦ»*

ΟΤΑΝ ἀκόμην, πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Πάπα εἰς Ἀθήνας (Μάϊος 2001), ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία προέβαλλε διπλωματικὸν «ὄχι» εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, ἐνῶ ἡ ἀρχιεπισκοπικὴ αὐτὴ διέδιδεν ὅτι «οὐδέποτε ὁ Πάπας θὰ γίνῃ ἀποδεκτὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα», ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» ἐξετίμα -καὶ τὸ ἔγραφεν- ὅτι καὶ ὁ Ποντίφιξ θὰ ἔλθῃ καὶ ὅτι δρομολογεῖται, μεταξὺ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Βατικανοῦ *περιπαθὲς εἰδύλλιον* μακρᾶς πνοῆς.

Ἐκρίναμεν βάσει τῆς ἀπλῆς ἀναλύσεως τῶν κειμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποκειμένων. Ἠκολούθησε σειρὰ παραπλανήσεων ἐκ μέρους τοῦ καρδινάλιου Κάσιντυ καὶ ἐκ μέρους τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, μὲ προφανῆ στόχον νὰ ἀποκρυβῆ τὸ *εἰδύλλιον* καὶ νὰ «πέσουν στὰ μαλακὰ» αἱ ἀμοιβαῖαι ἐπισκέψεις.

* * *

ΟΡΙΑΚΟΝ σημεῖον, ἐν προκειμένῳ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς 1.12.2000. Ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα, δὲν ἔλεγεν οὔτε «ναί» οὔτε «ὄχι», ἀλλ' ἄφηνε νὰ διαφαίνεται ἐν προφανῆς «πιθανῶς» καὶ «ἴσως»!

Ὁ «Ο.Τ.» ἀπεκάλεσε τὸ ἀνακοινωθὲν ἐκεῖνο ὡς «μνημεῖον ἀμφισημίας»! Τότε περισσότεροι ἄνθρωποι ἀντελήφθησαν ποῦ φέρονται τὰ πράγματα...

Πρέπει νὰ ἀναδράμωμεν καὶ εἰς τὴν συμπαιγνίαν Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας. Ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλος, ἐπισκεφθεὶς ἐπισήμως τὸ Βατικανόν, προσεκάλεσε τὸν Ποντίφικα νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆ. Τὸ σκανδαλῶδες ἦτο ὅτι οὔτος, εἰς τὴν προσφώνησίν του, προεξώφλησε καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὴν συγκατάθεσιν, εἰπὼν ὅτι «καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ ἔχῃ ἀντίρρη-

σιν»! Προφανῶς τὰ πάντα εἶχον συμφωνηθῆ καὶ συντονισθῆ εἰς τὸ παρασκήνιον!

Ἦκολούθησαν πολλὰ ζυμώσεις, κυρίως εἰς τὸ σκότος. Ἐπιτροπαὶ τῶν δύο μερῶν εἰργάζοντο πυρετωδῶς εἰς τὸ παρασκήνιον, ἐτοιμάζουσαι ὄχι μόνον τὰ προγράμματα καὶ τὰ κείμενα, ἀλλὰ κυρίως τὰ προσχήματα καὶ τὰ ψεύδη!

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀπηγόρευσε δύο φορές τὴν ἐπίσκεψιν Χριστοδούλου εἰς τὸ Βατικανόν. Μετὰ ταῦτα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀππυθύνθη πρὸς τὴν δυσήνιον Ἱεραρχίαν μὲ τοὺς ἐξῆς αὐταρχικοὺς λόγους: **«Θὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Βατικανόν. Ἀπλῶς σᾶς τὸ ἀνακοινῶ»...**

* * *

ΤΑ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΑ ψεύδη ὅτι «εὐρέθημεν πρὸ τετελεσμένου γεγονότος» καὶ ὅτι «ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πάπα μᾶς ἐπεβλήθη», κατέρρευσαν τὴν 5.11.2004, ὅτε ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος ἔδωσε συνέντευξιν πρὸς τὸ ἰταλικὸν περιοδικὸν «Espresso», εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἐξῆς:

«Τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν ξέχασαν τὶς πληγὲς ποὺ μᾶς προξένησαν οἱ καθολικοὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς Ἱστορίας. Στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε ἐλευθερία τοῦ Τύπου καὶ οἱ φονταμενταλιστικοὶ κύκλοι γράφουν καὶ ἐνθαρρύνουν καὶ ἄλλους νὰ γράφουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ διατηροῦμε σχέσεις μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης. Ἡ δική μου ἄποψη εἶναι ἀντίθετη. Ὁφείλουμε νὰ εὐαισθητοποιήσουμε τοὺς ἐπισκόπους μας καὶ τὸ λαὸ καὶ νὰ τοὺς βοηθήσουμε νὰ κατανοήσουν ὅτι, χωρὶς νὰ ἀπαρνοῦμαστε τὴν Ἱστορίαν, μπορούμε νὰ ξεκινήσουμε μιὰ νέα ἐποχὴ ἀμοιβαίας κατανόησης καὶ συνεργασίας».

Καὶ τὸ ἀποκορύφωμα. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέφερε τὰ ἀκόλουθα:

«Διατηρῶ ἐξαιρετικὰς σχέσεις μὲ τὴν ἑλληνικὴν Καθολικὴν Κοινότητα. Ὅρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους τῆς ἤταν συμπαθητῆς μου στὸ καθολικὸν σχολεῖο τῶν Γάλλων Μαρτιανῶν Ἀδελφῶν

(6.6. τὴν Λεόντειον). Κάναμε συγκεκριμένα βήματα ἀπὸ κοινοῦ, γιὰ παράδειγμα ΚΑΝΑΜΕ ΔΥΝΑΤΗ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΟ 2001, Η ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΠΟΛΥ ΙΣΧΥΡΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ Σ' ΕΜΑΣ, ΑΛΛΑ ΤΗ ΦΕΡΑΜΕ ΣΕ ΠΕΡΑΣ, ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕ ΟΛΟΥΣ».

* * *

ΛΟΙΠΟΝ, ὅλα ὠμολογημένα. Καὶ τὰ ψεύδη καὶ αἱ ἀπάται!

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὰ σημερινά. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀνακοινῶν τὴν ἐπίσκεψίν του, τὴν 14.12.06 εἰς τὸ Βατικανὸν ἐμφανίζεται ὡς περιβεβλημένος μὲ συνοδικὴν ἀπόφασιν. Ἰδωμεν πότε θὰ καταρρεύσῃ καὶ τοῦτο...

Ἀναπτύσσων, ἀπροκαλύπτως πλέον, τὰ ἀνοίγματα του πρὸς τὸν Παπισμὸν, ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος ἔχει τὰ ἐπιχειρήματά του. Τί λέγει; Λέγει ὅτι «δὲν πρέπει νὰ ἀπομονωθῶμεν» καὶ ὅτι «δὲν πρέπει νὰ κλεισθῶμεν εἰς τὴν ἐσωστρέφειαν»!

Ταῦτα εἶναι ὁδευσις πρὸς τὴν *Παγκοσμιοποίησιν*, τὴν *Νέαν Ἐποχὴν*, τὸν *Οἰκουμενισμὸν*, τὴν οὐσιαστικὴν ὑποταγὴν εἰς τὸν Πάπαν καὶ πρὸς τὸ «κοινὸν ποτήριον»!

Μάταιον εἶναι νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τὸν Προκαθήμενον τὸ ἐπικίνδυνον τῶν ἐνεργειῶν του. Ἡ ἀλαζονεῖα του δὲν ἀφήνει κανένα περιθώριον ἐλπίδος.

Θέλωμεν, ὅμως, νὰ ἀπευθύνωμεν ἓνα λόγον πρὸς τοὺς Ἱεράρχας: *Σεβασμιώτατοι, ἐγερθῆτε, ἐπὶ τέλους, ἀπὸ τὴν νάρκην σας. Μὴ ἐπιτρέπετε νὰ σύρεσθε εἰς ἐπικινδύνους ἀτραποὺς καὶ νὰ γίνεσθε παίγνια εἰς χεῖρας τοῦ Πρώτου!*

□

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1664/10.11.2006, σελ. 1 καὶ 5. Ἐπιμέλ. καὶ ὑπότιτλος ἡμέτ.